

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 9 Septembrie st. v.

Evenimentele petrecute în Bulgaria în timpul din urmă au deșteptat și pe șovinistii maghiari din visurile lor. Anume opozițiunea maghiară, cea extremă, ca și cea moderată, se simte foarte neliniștită în situațiunea cea nouă.

De aceea încă înainte de a se deschide sesiunea actuală a dietei ungurești, în șirurile opozițiunii maghiare s'a simțit o mișcare neobișnuită. Mai mult. Stânga extremă a declarat, că în contra atitudinii sale tradiționale de astă-dată este hotărâtă a trimite și ea din parte-și membri în delegațiune.

Din punct de vedere al dreptului pozitiv stângii extreme nimic nu i-a stat în cale nici până acum de a fi reprezentată în delegațiune. Un drept închipuit al stângii extreme, în urma căruia delegațiunile sunt un ce ilegal și nu au cuvânt ca să existe, a fost pedeca care n'a lăsat pe reprezentanții stângii extreme să intre în delegațiune. Dreptul neatrănării Ungariei întru nimica de Austria, și care acum și înaintea stângii extreme, eată, e pe cea mai bună cale de a dispăre.

Faptele inexorabile împing și pe stânga extremă a se conforma dreptului pozitiv actual și a face us de instituțiunea perhorescată mai nainte a delegațiunilor. De unde așa pe neașteptate schimbarea aceasta?

Afacerea bulgară se vede, că a răversat o lumină atât de puternică asupra situațiunii, încât până și stânga extremă ungurească atât s'a uimit, încât a trebuit să iee o hotărîre străină cu totul de atitudine ei de mai nainte.

Este însă întrebarea, dacă hotărîrea stângii extreme de a intra în delegațiune, este și realizabilă? Atîrnă aceasta numai dela voința ei?

În delegațiunea ungurească alege dieta ungurească, ear' într'aceasta guvernul dispune de o majoritate, cu care votează ce îi place și cum îi place. Cu ce se poate stânga extremă insinua, ca să afle har înaintea partidei așa numite liberale, pentru-ca să se bucure de favorul, de a

o lua și pe dînsa sub protecțiunea sa? Ear' dacă va intra o minoritate neînsemnată din stânga extremă în delegațiune, crede ea că va isprăvi mai mult decât isprăvesc toți reprezentanții stângii extreme în dieta Ungariei?

Dar' se nu ne oprim la lucruri de importanță secundară. Sînt alte întrebări cu mult mai importante, care nu numai stânga extremă, ci toate partidele din Ungaria, n'ar trebui să le peară din vedere.

Câtă vreme lucrurile merg în Ungaria pe cărarea croită dela introducerea dualismului încoace, se nu-și facă nici stânga extremă iluziuni, precum nu ne facem nici noi. Avem să fim tîrîți acolo, unde ne va tîri guvernul actual, fie la bine, fie la rău.

Paliativele nu pot folosi unde este indispensabilă o cură radicală. Și paliativă, curată paliativă, este ceea-ce vrea să întrebuițeze stânga extremă, pentru-ca, după-cum presupune dînsa, să-i ajute patriei în momentele critice, ce se apropie învederat cu fiecare zi. Cu una sau cu două, sau cu mai multe interpelațiuni, la care totdeauna un ministru sau altul va găsi un răspuns potrivit, nu se salvează interesele patriei. Guvernul actual ungurec la toate ocaziunile și-a spălat mâinile cu vre-o cîteva fraze frumoase, ear' lucrurile au rămas așa precum guvernul a vrut ca să rămână.

Ca toate partidele maghiare și stânga extremă perde din vedere lucrul cel mai esențial și mai important totodată pentru Ungaria. Și stânga extremă este orbită de șovinism maghiar și ignorează, că Ungaria nu este un stat național maghiar. Deci până se va mișca și dînsa pe terenul acesta, se mișcă pe terenul paliativelor, nu are să ajungă nici dînsa la nici un rezultat folositor patriei.

Dacă este știut, că situațiuni și mai grele ca cele de până aci se apropie, partidele din Ungaria se se gîndească cum să adune pe toți locuitorii patriei în giurul acesteia.

Opozițiunea maghiară, și cea extremă și cea moderată într'aceasta ar trebui să caute punctul arhimedic.

Ne-am mira, dacă interesele cele adevărate ale patriei ar fi mai tari decât șovinismul, cel ce a adus atîta pagubă asupra tuturor locuitorilor.

Correspondență din Viena.

Viena, 17 Septembrie n. 1886.

Încercările Maghiarilor, de a instala prelungă politica externă a imperului o politică particulară maghiară, n'au produs aci o impresiune favorabilă.

Demonstrațiunile înaintea consulatului general rusesc în Budapesta au fost de o mare lipsă de tact, care nu vor purta fructe bune.

Trimiterea unei deputațiuni de magnați la Sofia precum și celebrarea Principelui Alexandru, ca eroul dela Slivnița, au indispus de asemenea și în Belgrad tare mult.

Căci până acum Maghiarii au adresat simpatiile lor Sârbilor, și pe timpul războiului sârbobulgar Maghiarii stăruiseră pe partea Sârbilor, și în Pesta voiseră deja să creeze o „legiune sârbescă” propriă și să vină cu dînsa în ajutorul Sârbilor.

Până acum Maghiarii au fost sârbofili, acum deodată au devenit bulgarofili, și pe cîtă vreme înainte purtau dolul Slivniței ca o perdere a Sârbilor, acum sîrbează Slivnița ca temeiul de bravură eroică a Principelui Alexandru.

De aci reese, cît de nestatornici și dubioși sînt Maghiarii. Se simt amenințați și caută aliați. Dar' nu vreau să calce pe drumul drept, căci nu vreau să părăsească hegemonia lor.

Cu ori-ce politică antinațională simpatizează, căci se tem de consecințele unei politici naționale pentru propria lor hegemonie. S'au pus pe partea Regelui Milan când acesta fu abandonat de partidul național în Sârbia, și acum au făcut pe Principele Alexandru de hemitenul lor după-ce se făcuse imposibil în Bulgaria.

Asemenea și cu România vor simpatiza, când acolo vor începe a face politică antiromână.

Maghiarii sînt împinși la o astfel de politică. Cu reprezentanții politice naționale în țările dela Balcani și dela Dunărea-de-jos nu se pot alia, pentru-că nu recunosc programul național, căci se află pe punctul de vedere, că o națiune are dreptul să subjuge pe celelalte națiuni, care locuiesc cu dînsa sub același acoperiș.

De aceea au Maghiarii între Români, Sârbi, și Bulgari numai pe trădătorii naționali de aliați. Se înțelege de sine, că cu astfel de confederațiune nu se pot obține în Orient mari rezultate, și mai cu seamă că nu se poate face influenței rusesci o concurență plină de succes.

Aceasta are de urmare că Maghiarii strică nu numai interesele lor proprii, ci încă și interesele

monarhiei austriace și interesele tuturor popoarelor Vestului european în mod simțitor.

Cum de tot altfel ar pute să se prezente Austria în Orient, când toate națiunile cu deplină încredere în politica acestui imper s'ar supune conducerii ei! Dară Maghiarii nu vreau să recunoască drepturile naționale ale popoarelor nemaghiare din Ungaria, nu vreau să renunțe la hegemonia lor, nu vreau să înceteze a fi adversari politice naționale, și de aceea nu pot să meargă în Orient cu curentul național, ci numai cu cel antinațional și de aceea sînt ei vina principală, că relațiunile naționale în Orient sînt stricate și că influența rusească crește în desavantajul Austriei.

În orbirea lor, cei care poartă cuvîntul Maghiarilor, nu observă de loc, că pe cîtă vreme se dedau la cele mai violente demonstrațiuni contra Rusiei, ei nu arată serviciile cele mai mari la toate acestea decât numai influenței rusesci.

Ei cred că lucrează contra Rusiei, și când colo ei lucrează pentru Rusia. Aceasta e o soartă teribilă, de care numai atunci ar pute scăpa Maghiarii, când ar face ca program al lor o politică națională onestă, când ar ceda celorlalte națiuni de sub coroana Sf. Stefan aceleași drepturi, de care se servesc ei înșiși. Atunci Maghiarii ar contribui în mod eficace, ca monarhia austriacă să devină un punct de gravitațiune puternic pentru toate popoarele Orientului, și influența rusă ar fi ținută prin puterea naturală a relațiunilor în limitele, în care această influență nu poate fi pentru noi nici o amenințare, nici un pericol.

Revistă politică.

Sibiu, 9 Septembrie st. v.

Sâmbătă, în 18 l. c. s'a deschis ultima sesiune dietală din acest period. Numai decât la începutul ședinței a provocat deputatul Ignatie Helfy o desbatere asupra autografului împărațesc, ce l-a fost primit ministrul-president Tisza în afacerea Hentzi-Jánski. În decursul ședinței și înainte de a se începe lucrările de constituire au prezentat apoi deputații Baltazar Horváth și Danil Irányi ministrului-president Tisza două interpelații în privința celor din urmă evenimente din Bulgaria și în privința politicii austro-ungare față cu cea mai nouă fasă a cestiunii orientale.

Cu toate că dintre cele două întrebări, care i-s'au pus de astădată ministrului-president Tisza, ceea a dlui Irányi conține mai mult și nu trece așa dicînd cu vederea nici un fapt important din drama bulgară, interpelațiunea dlui Horváth ni se pare mai însemnată și mai importantă, fiindcă atinge fundamentul politicii noastre

Foița „Tribunei“.

Vecinii.

— Din fantasiile lui Nicolae Gogol. —
(Urmare.)

Cred, că e de prisos, că e cu desăvîrșire de prisos să mai descriu, în ce fel și-a îmbrăcat Ivan Nichiforovici pantalonii cei largi, cum i-s'a legat cravata la gît și cum a fost în cele din urmă vîrit în surtucul lui, încât a crepat mîneca cea dela stînga. Destul, că în tot timpul acesta el a observat o tăcere cuvințioasă și n'a răspuns nimie la propunerea lui Antonie Procopovici de a face un schimb cu punga sa de tutun cea turcească.

În timpul acesta întreaga adunare aștepta cu nerăbdare momentul, în care Ivan Nichiforovici se va ivi și se va împlini, în sfîrșit, generala dorință de a-i vedea împăcați pe cei doi oameni respectabili. Polițaiul voia chiar să facă prinsoare cu Ivan Ivanovici cel cu ochii în cruci, că el nu va veni. Prinsoarea, în cele din urmă, nu se făcî, pentru-că Ivan Ivanovici cel cu ochii în cruci, cerea ca polițaiul să-și pună piciorul rînit pentru ochiul sau cel chior în rîmășag, ceea-ce îl jignia afară din seamă pe șeful poliției, ear' pe ceilalți îi făcea să ridă în pumni. Nimeni nu se aședase la masă, deși erau

două oare, un timp, în care chiar și la ocaziuni extraordinare întregul Mirgorod șede la masă.

Antonie Procopovici nici nu se ivi bine în ușă, când într'o clipă toți alargară la el. Antonie Procopovici răspunse la toate întrebările sbierînd cuvintele fatale: El nu vine! O întreagă grindină de muștrări și ocări, ba chiar și de bobârnace erau să fie resplata nereușirii misiunii lui, dar' nu se întemplantase încă nimie, când de-odată se deschise ușa și intră Ivan Nichiforovici.

Dacă Satana el însuși ori vre-un mort s'ar fi ivit, n'ar fi deșteptat mirarea, pe care o deșteptă sosirea neașteptată a lui Ivan Nichiforovici. Antonie Procopovici se ținea de pînțece și bufnia, vîdînd cum a tras pe sfoară întreaga societate.

Ori-și-cum, li se părea tuturor de necredut, ca într'un timp atât de scurt Ivan Nichiforovici să se fi gătit potrivit cu exigențele unui nobil. Ivan Ivanovici eșise tocmai în altă odaie. Întregul public își exprimă, după-ce-și veni în fire, părerea de bine asupra stării sanitare a lui Ivan Nichiforovici și-l felicită pentru sporul grăsimii lui. Ivan Nichiforovici îl sărută pe fiescecare îndeosebi, dicînd mereu: „Foarte îndatorat“.

Acum mirosul borșului pus pe masă începuse să atingă plăcut nasurile oaspeților. Porniră cu toții spre sala de mîncare. Înainte mergea un

lung șir de dame, limbute și tăcute, groase și subțiri, și masa cea lungă sclipia în toate colurile. Nu voiu descrie toate felurile de mîncare, nu voiu vorbi despre pirogul cu smîntănă, nici despre curcanul cu prune și cu stafide, nici despre bucata ce înnoată în sos și seamănă cu o cismă, în genere despre sosuri, acest cântec de lebedă al bucătarilor de odinioară, nu despre prăjitura prezentată în flacări, care le spăria pe cocoane, dar' le și distrăgea totodată. Precum dic, tac despre toate aceste, pe care prea bucuroși le mînăncă, dar' despre care nu bucuroși fac multă vorbă.

Lui Ivan Ivanovici al nostru, nu celui cu ochii în cruci, îi plăcea cu deosebire un pește cu sos de hrean, și el se dedicase pe deplin acestei ocupațiuni folositoare și nutritoare. Aduna cu băgare de seamă oasele și le aședea pe farfurie, când din întemplantare privi preste measă... Sfinte Dumnezeule! — Ce lucru ne mai pomenit! — În fața lui ședea Ivan Nichiforovici!

În același timp își ridică și Ivan Nichiforovici privirea... Nu!... Nu mai pot să umez!... Dați-mi altă peană! Peana mea e veștedă, moartă, crepătura ei prea îngustă pentru asemenea tablou... Fețele lor înmărmuriseră sub impresiunea surprinderii. Fiesce-care dintre dînșii vedea înaintea sa fața de mult cunoscută a unui amic, de care era să se apropie fără de

voie oferindu-i o prisă cu cuvintele: „Îmi dai voie să te rog?“ ori „Nu poruncesci?“

În același timp însă fiesce-căruia dintre dînșii i-se părea aceeași față grozavă, o rea prevestire! Obrajii amîndurora erau plini de sudori.

Cei de față, căți numai erau la measă, amuțiseră de încordare și nu-și depărtau ochii dela prietini de odinioară. Damele, care fuseseră până acum preocupate de tema interesantă, cum se fac claponii, își întrerupseră discuțiunile. Era tăcere adîncă, un tablou vrednic de penelul unui mare măiestru. În sfîrșit Ivan Ivanovici scoase batista și începuse să se șteargă la nas, ear' Ivan Nichiforovici se uită împregiurul seu și ochii lui se opriră asupra ușii deschise. Polițaiul, înțelegînd această căntătură, dete neîntîrziat poruncă să se închidă ușa mai bine. Acum apoi amîndoi prietini începură ear' să mînănce și nu se mai uită unul la altul.

Abia se ridică measa, și cei doi prietini și începură să-și caute căciulile, ca să plece acasă. Polițaiul trase însă cu ochiul și Ivan Ivanovici, — se înțelege, cel cu ochii în cruci, — se postă în dosul lui Ivan Nichiforovici, în vreme-ce polițaiul el însuși se postă în dosul lui Ivan Ivanovici. Începură apoi să-și împingă încetul cu încetul pe prietini, ca să-i aducă față în față.

(Finea va urma.)

externe, alianța cu Germania, ceea-ce de atâtea ori s'a designat drept basă a rapoartelor noastre internaționale. Se poate, ca această alianță există încă în deplina și vechia ei putere și că ea se va manifesta și în mai departea dezvoltare a lucrurilor; cu toate aceste popoarele Austro-Ungariei au primit din decursul evenimentelor bulgare de până acum impresiunea, ca și când indulgența, ce a întâmpinat-o politica rusească de acțiune atât la Austria cât și la Germania, nu ar corespunde puterii, ce se arată prin legătura acestor două puternice state militare.

Deoarece-nici dreptul, nici tractatele, nici opinia publică a Europei, nici interesele austro-ungare în special nu ar sta în acord cu amestecul Rusiei în afacerile interne ale Bulgariei, se nasce oare-cum de sine întrebarea, dacă mai există mult lăudată alianță austro-germană și dacă această alianță voiesce sau nu să mai pună stavilă politicii rusești în Peninsula-Balcanică? Cam aceasta fiind esența interpelațiunii d-lui Horváth, răspunsul ministrului-president Tisza se așteaptă cu nerăbdare și acelaia cu drept cuvânt 'i-se atribue o mare însemnatate și importanță politică. După-cum scriu oficiioasele, răspunsul la amândouă interpelațiunile nu va urma mai înainte de a se termina constituirea casei și mai înainte de a se procede la lucrările meritorice ale aceleia.

În conferența sa de Sâmbătă partidul independent a hotărât, că în vederea atitudinii patriotice a Sașilor din timpul mai recent, ea va vota pentru dl Adolf Zay la un post de notar. Precum se știe opozițiunea moderată a candidat pe dl Zay de notar și cu ocaziunile de mai înainte; votând însă partidul independent și o parte a guvernamentalilor în contra lui, acela totdeauna a căzut.

Tot în aceeași conferență a arătat dl Geza Polónyi, că el va interpela în afacerea incidentelor ivite cu privilegiul întâmpinării prințului Alexandru de Bittenberg în Budapesta și cu privilegiul demonstrațiunilor tinerimii dinaintea consulatului rusesc. În special va interpela dl Polónyi, cu ce drept s'a putut amesteca ministrul de externe contele Kálnoky în afacerile interne ale Ungariei, cerând, ca să se împedice ori-ce întâmpinare a exprincipelui Bulgariei. Se dice anume, că șeful detectivilor baron Splényi s'a provocat la o scrisoare a ministrului de externe Kálnoky, când a recercat pe studenții să se abțină dela demonstrațiuni sgomotoase. Dl Polónyi va interpela mai departe și în privința aceleia, cum a putut să se condamne studenții la îndrumarea ministrului ungar de interne. Partidul a aprobat amândouă interpelațiunile.

Cum stă între aceste Rusia cu planurile sale? Din Berlin se asigură, că Rusia începe a cârni. Nu se prea observă; organul dlui Katkoff cel puțin, căruia după distincțiunea ce a primit-o mai deună-qi redactorul ei, are a 'i-se atribui acum o importanță și mai mare, serie într'un limbaj chiar provocător. El se provoacă la progresele armatei rusești, care s'au arătat la manevrele dela Brest-Litesvk și o spune verde, că în Peninsula-Balcanică se va întâmpla ceea-ce va afla Rusia de lipsă. Rusia nu poate de dragul nimănui să aducă jertfe; timpul concesiunilor a trecut.

Mai clar și mai precis nici nu se poate spune, că Rusia își va urmări planurile sale în Orient fără de a mai fi cu considerare la Austria. Întreg articolul dlui Katkoff e îndreptat în contra Austriei, ca-și-când nici n'ar fi existat vre-odată o alianță a celor trei împărați. Pentru dl Katkoff aceasta la toată întâmplarea nu mai există; el bucură în lumea largă fără cea mai mică sfilă, că politica orientală a Rusiei nu va mai avé nici habar de vre-o excepțiune diplomatică, și că în străinătate se înșeală glozav oamenii, dacă cred că vor pute pune frâu ambițiunii rusești. Și toate aceste le scrie dl Katkoff în momentul, când după parola oficiioasă guvernelor din Berlin și Viena trăiesc în cele mai bune relațiuni cu Rusia.

Cum-că și aceste relațiuni nu ar fi tocmai așa bune precum se asigură, o dovedește o scrisoare, pe care o primesc din Berlin diarul „Bohemia“. Această scrisoare nu vorbește nici de mai mult nici de mai puțin, decât de o pretinsă

apropiere între Anglia și Austria. Într'aceea se dice, că Lordul Salisbury nu numai a început pertractări confidentiale cu Poarta, ci a venit deja în atingere și cu Austria și a propus în Viena idea unei apărări comune în contra planurilor rusești în Orient. „Alianța Austriei cu Germania“, termină epistola, „n'are să fie prin aceasta de loc atinsă, numai așa numita alianță triplă ar fi prin aceasta aruncată în aer. La durata acestei alianțe dealtmintrelea și așa nu mai crede nimeni din cercurile noastre politice“.

În cercurile politice din Londra se speră, că votarea asupra a douei cetiri a billului agrar parnellit se va întâmpla astăzi și că închiderea sesiunii parlamentare va fi Sâmbătă. Conservativii și unionistii liberali sunt foarte mâhniți pentru obstrucțiunea Parnelliilor. „Morning-Post“ exclamă, că Parnell și consoții ar fi aruncat masca cu un cinism admirabil; Irlanda ar voi simplu să împedice pe Anglia și Scoția a se guverna însăși. Într'aceste dușmănia în contra Angliei crește în Irlanda pe qi ce merge.

Dieta Ungariei.

Ambele case ale dietei ungare au ținut astăzi ședința de deschidere. Camera reprezentanților s'a deschis decătră președintele Péchy cu o vorbire de salutare a reprezentanților, apoi s'a citit rescriptul regal, prin care se convoacă a III-a sesiune a dietei 1886/87 pe 18 Septemvrie 1886.

Președintele prezintă petițiuni de ale mai multor municipii cu privire la afacerea Janski. Helfy roagă pe președintele camerei să ceară dela ministrul-president Tisza cetirea autografului regal, la care Tisza răspunde, că autograful regal e un document autentic ceea-ce nu se poate dubita, și astfel publicarea oficiioasă a acestui document nici că e de lipsă, nici că e la ordinea zilei. Ce se ține de petițiunile municipiilor, acelea să se predea comisiunii petiționare. Președintele camerei se alătură propunerii dlui Tisza, precând Ugron Gábor susține propunerea lui Helfy. Urmează votisarea, de unde reese propunerea dlui Tisza; se propune apoi decătră președintele camerei a se susține praxa de până acum, referitor la alegerea celor doi cuestori și a celor 7 secretari, care propunere se primesc cu aprobări vii, alegerile se vor deservirși în proximele ședințe ale camerei.

Apoi urmează interpelațiunile.

Baltazar Horváth face o schiță asupra ultimelor evenimente din Bulgaria, și trage apoi concluziune, ca la noua ocupare a tronului bulgar să se țină cont de aceleași tendențe, cari au fost de o influență hotăritoare la abdicățiunea Principelui Alexandru. Căci s'ar pute întâmpla, ca poporul bulgar să se arunce în brațele armatei acelei puteri, care e în poziție de a-și împlini voia în ori-ce împregiurări. Ede temut, că Bulgaria va fi întotdeauna mașină fără voie și putință în mâinile Rusiei. Nu se poate să existe puteri, care au pierdut din vedere principiul de legitimitate, și au jertfit pe Principele Bulgariei spre a evita o invasiune a Rusiei în Bulgaria, ca-și-când aceasta ar fi fost singurul mijloc, spre a susține pacea. O putere care atacă nu se poate mulțumi cu concesiuni, ba acestea încă întărită numai pofa ei de a pretinde mai mult.

Monarchia noastră a devenit dela decadența Turciei numai un factor incumensurabil. Pentru noi există numai o politică sănătoasă și aceea stă în susținerea independenței statelor din Balcani, și suntem dator să folosim toată autoritatea noastră pentru susținerea independenței lor. Dacă ne abatem numai un pas dela drumul acesta, poate deveni acest pas pentru noi foarte penibil. Se poate, că prin indulgență vom pute susține pacea, însă de multă durată această pace nu poate fi. Fiecare stat independent din Peninsula-Balcanică e pentru noi un zid de apărare față cu agresiunea celui colos nordic, care țințese la stăpânirea lumii întregi.

Căderea unui stat balcanic, ne aduce numai pe inimizie mai aproape, și ne ia un sprigin însemnat. Prin căderea unui stat balcanic venim la o tristă recunoaștere, că toate jertfele noastre prestate în decursul mai multor decenii, nu ne dau puterea de a pute evita în Peninsula-Balcanică o constelațiune a lucrurilor nouă primejdioase. Unde rămâne folosul jertfelor aduse? ce valoare are alianța noastră cu Germania? Pe basa acestor motive pune vorbitorul următoarea interpelație:

Interpelația cătră ministrul-president cu privire la tulburările în

Bulgaria. 1. Adevărat este, că oficiul nostru de externe s'au învoit la înlăturarea respective detronarea Principelui Bulgariei Alexandru I sub anumite condițiuni, și cari sunt condițiunile acestea? 2. S'a alăturat alianței noastre cu Germania și Rusia? adevă există o alianță triplă, sau numai o alianță dublă? 3. Făcut-a Rusia garanții, că renunță nu numai la o intervențiune armată, ci renunță chiar la ori-ce amestec în afacerile balcanice, și mai cu seamă în ale Bulgariei? și cari sunt aceste garanții? 4. Dacă va fi silită monarchia noastră să-și întrebuintze toată autoritatea morală și dacă e de lipsă să recurgă chiar la arme, spre a împedica pe Rusia de a supune unul sau alt punct din Peninsula-Balcanică voinței sale hotăritoare, ce punct de plecare va lua Germania față cu acest eveniment?

Daniel Irányi își motivează interpelația în următoarele:

După-ce atinge afacerea lui Janski, și spune, că autograful imperial n'a mulțumit pe nimeni, își exprimă apoi indoiala față cu oficiul nostru de externe, că acesta n'ar fi știut nimic de revoluțiunea din Sofia înainte de a se servirși. Această indoială se întărește prin întâlnirea monarhilor la Gastein, și a ministrilor de externe în Kissingen, apoi prin călătoria d-lui Bismarck cu Giers și în fine prin călătoria arhiducelui Carol Ludovic la Petershof.

Dacă se adevărește, că guvernul a avut cunoștință despre detronarea Principelui Alexandru mai înainte de a se efectua, atunci a lucrat nu numai contra dreptului popoarelor, ci chiar contra dreptului internațional, a călcat convenția și a comis o crimă contra intereselor Ungariei, ba chiar a monarchiei întregi. Oficioșii nostri prin aceea voiesc să înfrumsezeze lucrul, când dic, că prin aceea, că s'a restabilit influența Rusiei în Bulgaria, nu s'a creat un lucru nou, de vreme-ce începând dela congresul din Berlin până la revoluțiunea din Filipopol influența Rusiei în Bulgaria a fost de mare importanță, și apoi nu zace în interesul nostru să ne încurcăm în un război cu Rusia de dragul Bulgariei. Se amintesc în foarte multe cercuri, că ar exista o înțelegere între Rusia și monarchia noastră în acel înțeles, că având Rusia mâna liberă în Orientul Peninsulei-Balcanice, dă voie și mână liberă și monarchiei noastre în Vestul Peninsulei. De o parte nu zace în interesul nostru a influența asupra unui singur stat balcanic, pe de altă parte cine dice, că e scris, că s'ar observa paritatea la împărțirea statelor balcanice. De mare ponderositate e însă pentru noi prietnia cu Germania; de vreme-ce însă statul acesta pretinde numai jertfe dela noi, ne costă alianța aceasta prea mult.

Un stat, care dispune de o putere armată atât de importantă ca monarchia noastră, nu e silită a susține pacea cu ori-ce preț.

Apoi își cetesce interpelația, în care întreabă: S'a comis atentatul contra principelui Bulgariei cu aprobarea Ungariei? și ce a putut îndemna pe Ungaria la această aprobare? s'a făcut o înțelegere față cu noua ocupare a tronului bulgar? și 'i-a dat guvernul cuvântul oareși-cărei puteri cu privire la alegerea de principe în Bulgaria? mai consideră guvernul, că mai există tractatul din Berlin? și cum cugetă guvernul a aduce evenimentele din Bulgaria în înțelegere cu tractatul acesta? și în fine, că mai există alianța celor trei împărați?

Ambele interpelații se vor preda ministrului-president Tisza.

Finea la 12 $\frac{1}{2}$ oare.

Ședința proximală va fi Marți la 10 oare înainte de ameaqi. La ordinea zilei e pusă alegerea vice-presidentilor.

Atentat contra ministrului-president român I. C. Brătianu.

„Voința Națională“ dela 18 Septemvrie aduce următoarele amănunte:

Aseară pe la 7 oare, dl I. C. Brătianu, președintele consiliului de ministri, însoțit de dl deputat C. F. Robescu, se reîntorcea acasă dela minister pe strada Vămei.

„În acel moment tocmai un individ stătea în dreptul palatului legațiunii austro-ungare, și părea a admira acest palat.

Dl Brătianu abia trecuse pe dinaintea lui și o detunătură se auzi; dl C. F. Robescu se simți atins și întorcându-se, vedu pe individul în cestiune luptându-se cu un agent de poliție.

Individul trăsease un foc, însă mâna dreaptă fu imediată apucată de un agent de poliție ce se afla pe acea stradă și care se apropiă de individ îndată-ce-l vedu, că scoate din buzunar un revolver; astfel glonțul, ce era îndreptat asupra persoanei d-lui Brătianu, devia și atinse pe dl Robescu în sold, fără să-l străpungă, sdre-

lindu-i numai puțin pelea; dl Robescu n'a scăpat decât grație unui bandaj cu o placă de oțel, pe care-l purta pe corp. Glonțul, de calibrul cel mai mare, fu găsit pe stradă. Arma a fost descărcată la o distanță mică și astfel n'a putut să aibă o putere mare.

Asasinul voi să mai tragă încă un foc, însă fu oprit de sergent, al cărui deget fu apucat sub cocoș, care astfel nu putu să atingă capsă.

El fu imediat condus la casarma gendarmilor călări din strada Colței.

Cățiva cetățeni, ce se aflau din întâmplare pe acolo, aflând despre acest atentat, au încercat să facă dreptate pe loc și să smulgă pe asasin din mâinile agentului pentru a-l omori. Misericordabilul nu scăpă decât numai grație intervenirii personale a d-lui prim-ministru Brătianu.

Arma, de care s'a servit asasinul, este un revolver nou de sistemul cel mai bun și încărcat cu 5 focuri; asasinul mai avea în buzunar alte 4 gloanțe.

Asasinul se numește Stoica Alexandrescu; el este un mic comerciant din orașul Rîmnicul-Sărat, în tovarășie cu un frate vitreg al seu, anume George Protopopescu.

El a fost sergent în armata genului și liberat din armată în 1877; el se găsea în capitală de Luni și se afla în gazdă la un han din strada Casarmii; în ajunul atentatului, el își luase o cameră la otelul Metropol.

Asasinul este un om înalt, de vîrsta mijlocie, cu o figură arogantă și pare hotărît pentru ori-ce.

După informațiunile ce avem, el urmăria pe dl Brătianu de mai înainte și s'a găsit la dînsul un fel de petiție, de care se vede, că voia să se servească, pentru-ca să poată vedea pe dl prim-ministru.

În ziua atentatului, el aștepta într'un birt din strada Academiei, ca dl prim-ministru să eaze dela minister și spuse chiar unui băiat din birt să-l înscințeze când va trece dl prim-ministru, pe care a declarat asasinul, că nu-l cunoscea.

După-ce comise odioasa sa crimă, asasinul fu întrebat de dl C. F. Robescu:

— Ce ai avut cu mine?

— Cu d-ta n'am avut și n'am nimic.

Atunci dl prim-ministru îl întrebă, că de ce a voit să-l omoare.

La aceasta asasinul răspunde: Iartă-mă, sînt nenorocit!

Dl S. Populeanu, procuror general, și tot parchetul veni la fața locului și se începură primele investigații.

Asasinul la început nu voi să facă nici o declarație dicînd, că este emoționat.

Apoi el făcî mai multe declarațiuni; între altele, că a fost pus de mai mulți membri ai opoziției să omoare pe dl prim-ministru promițându-i o recompensă bună; că un frate al unuia din acești membri 'i-a dat o poliță de 500 lei, ca să asasineze pe primul-ministru.

Asasinul se află actualmente la poliție, unde instrucțiunea se urmează cu multă activitate; ea fiind secretă, ne credem dator a păstra tăcerea în privința mersului și a nu împărtăși cetitorilor tot felul de versiuni ce circulă, siguri fiind, că magistrații însărcinați cu instruirea acestei afaceri vor să se 'și facă datoria lor și să descopere mobilul crimei precum și pe adevărații autori ai ei.

Dl procuror Andronescu și dl judecător de instrucție Dobriceanu sînt însărcinați cu instruirea afacerii.

Agentul, care a pus mâna pe asasin, se numește Ioniță Constantin.

Îndată-ce scirea despre odiosul atentat contra d-lui prim-ministru se răspîndi prin oraș, mulțime de cetățeni inundă strada Colței, pentru a vedea pe dl prim-ministru și a-l felicita, că pentru fericirea acestei țeri, a scăpat și de astădată din mâna asasinului.

Printre mulțime am vădit nenumărați cetățeni de greutate.

Dl prim-ministru a eșit din casă pe trotoar ca să mulțumească cetățenilor și să se arete, că n'a fost atins.

Indignațiunea generală era la culme și mulțimea voia cu ori-ce preț să intre în casarma gendarmilor pentru a sfășia pe asasin.

O mulțime de telegrame de felicitare au fost adresate d-lui prim-ministru, pentru-că a scăpat și din acest odios atentat.

Aqi de dimineață, la ora 10, un număr de peste 500 de cetățeni, mai toți comercianți, avînd în capul lor pe comercianți de frunte din capitală, merseră în corpore la locuința dlui prim-ministru, de unde negăsindu-l, se îndreptară spre ministerul de interne.

Aci, o delegațiune compusă din d-nii Stancu Bechianu, Toma Țăciu, Bursan, Duțulescu, Barbulescu, Rădulescu și alții se suiră în cabinetul dlui prim-ministru, unde dl Bursan îl felicita în

numele comercianților capitalei, că a scăpat și de astădată din mâna unui asasin. D-a adause: „Pe vremea, când d-voastră luptați ca să ne dați libertățile, erau guvernele, care vă amenințau cu asasinatul; ați când sînteți la guvern, scim cine sînt aceia, cari vă amenință din nou cu asasinatul”.

Dl I. C. Brătianu, foarte mișcat de această manifestare spontană a comercianților capitalei, mulțumii și declară deputațiunii, că-i este recunoscător nu pentru felicitările, ce i-se aduc pentru-că a scăpat de moarte, ci pentru-că prin această manifestare, comerțul capitalei stigmatizează asasinatelor politice, cari nici odată n-au prins rădăcini la noi în țeară.

„Într-o țeară cu regim liberal, guvernul nu este apărât și numai opiniunea publică, care trebuie totdeauna să fie ținută în deșteptare, ține locul legilor și măsurilor de restricțiune din alte țeri.

„Și noi am fost în opoziție și am luptat contra usurpătorilor de libertăți, dar' nu ne-am servit nici odată de asemenea arme.

„De câte-ori amicii nu mă opriau să iau cuvântul în întrunire de teamă să nu fiu omorît. Eu le răspundeam, că nu 'mi et eamă, și scii de ce? pentru-că avem cu noi opiniunea publică, și dacă cineva ar fi îndrăsnit să se atingă de unul dintre noi, apoi adversarii toți ar fi plătit aceasta cu capetele lor.

„Ar fi o mare nenorocire în țeara aceasta, a adăugat dl prim-ministru, când s'ar introduce în obiceiurile ei asemenea porniri către crimă; eu sper, că tot d-voastră și tot opiniunea publică veți să vă înfrînați pe acești indiviți și că nu veți lăsa să parvină generațiilor tinere astfel de exemple.

„Vă sînt recunoscător de iubirea ce îmi arătați”.

După aceea dl prim-ministru eși în balcon și vorbi în același sens mulțimei compusă în cea mai mare parte din comercianți, care umplea curtea ministerului și care a aclamat cu nesfârșite urale pe dl prim-ministru.

Dl Brătianu părea foarte emoționat. Manifestația de ați face o mare onoare comerțului capitalei, care și astădată 'și-a manifestat cu tărie încrederea și simpatia, ce o are pentru dl prim-ministru.

Convertirea șefului partidului rusesc din Bulgaria, Drăgan Zancoff.

„Telgraphul” din București primesc cu datul de 4 Septemvrie v. dela corespondentul seu din Ruscuc, domnul I. Popescu următoarele destăinuiri importante:

Primește din Sofia comunicațiunea unui eveniment de cea mai mare însemnătate politică:

Dl Drăgan Zancoff, șeful partidei ruse, s'a convertit.

În o întrunire privată de ofițeri, dl Zancoff a făcut următoarea declarațiune: „Recunosc că am urmat o cale greșită; am voit mântuirea patriei, și în loc de aceasta vîd că am împins-o la prăpastie...”

După acest pater peccavi bătrânul Zancoff adause:

„Merg cu guvernul actual; nu voi face, nici măcar nu voi opune contra lui; îmi angajez viața pentru aceasta.”

Cu toate că scirea îmi venia dintr-o sorginte foarte bună, tot mă îndoiam; îmi venia greu să cred, că Zancoff e capabil să se convertească tocmai acum. Îndoiala mea dispăruse însă când văd, că oamenii consulatului rus de aci încep de-odată să vorbească rău de Zancoff.

Sciri ulterioare m'au luminat și mai mult. O reacție s'a făcut în toată Bulgaria: chiar cei mai turbați filo-ruși au început să urască pe Rusia. Nu pot să spun că toată lumea e pentru Principele Alexandru; dar' toți sînt contra Rușilor și aci stă totul.

Bulgarii sînt hotărîți să nu suferă amestecul Rusiei; însemnați bine aceasta.

Camera nu va mai ține mult; după răspunsul la adresa regentei se va mai vota bugetul exercițiului viitor, care va fi tot bugetul actual.

Din răspunsul Sobraniei se vor vedea multe; de aceea e așteptat cu multă curiositate.

Dl Bogdanoff, girantul consulatului rus din Sofia, sosese deservă aci; el pleacă la Petersburg, poate însoțit de dl Șotchin.

Cred că scii deja, că la te-deumul oficial pentru Țar la Tîrnova au fost de față numai 15 oameni; cu cei 18—20 din Ruscuc, fac 30... Și pot asigura, că dela St. Alexandru înceacă numărul partizanilor Rusiei a scăzut cu mai mult de jumătate.

Cronică.

Archiducele Carol Ludovic a sosit în 17 l. c. la ameați în Cernăuți, unde a fost primit de o mulțime numeroasă. Archiducele a cercetat încă în aceeași zi după ameați exposiție, unde a petrecut timp mai mult de 3 ore și unde a fost vinu aclamat de mulțimea îndesată. Archiducele s'a exprimat, că e deplin mulțumit cu ceea-ce a vădut în exposiție.

Rapoartele scolare din Ungaria. Ungaria are astăzi 117 gimnasil cu 2678 profesori: dintr'aceste 894 n'au diploma de profesori. Chiar și dintre cei 1605 profesori ordinari 393 nu sînt calificați, și mai mult ca jumătate dintre suplenți n'au diplomă. Puterile didactice se împart în două părți aproape egale. În preoți și mireni. Dintre 100 profesori preoțesci 80, ear' dintre 100 mirenesci 61 n'au diplome. — Frumose stări de lucruri.

Nu mai sînt Ovrei în comitatul Bistrița-Năsăud. I-se comunică din Bistrița diarului „S.D.-T.”: Comitele-suprem al comitatului Bistrița-Năsăud, baronul Desider Bánffy, a adresat primarilor din comunele aparținătoare jurisdicțiunii lui o ordonanță cu datul 25 Maiu nr. 1181 din 1886. Această ordonanță are între altele următorul cuprins: „A sosit timpul, ca raporturile anuale asupra instrucțiunii în scoalele populare să se formeze și substearnă, deci sînteți prin aceasta avertați, a culege datele referitoare la acest raport. Însă, că se nu se trimite aceste raporturi prea tîrziu, ca să fie dusele cât se poate de exacte și drepte, vă aduc la cunoștință următoarele: „De vreme-ce în patria noastră Ovrei și Țigani nu sînt recunoscători de o națiune de sine, așa-dar' o națiune ovrască și țigănească nu există, nici că se pot induce membrii acestor naționalități în raporturi sub altă firmă, decât sub firma celorlalte trei naționalități. Cât pentru Ovrei, are să se însemne în rubrica „religiune” confesiunea lor, ear' de vreme-ce dreptul lor de existență se bazează numai pe aceea, că sînt cetățeni ai statului maghiar, nu pot să fie altcum lăuți în seamă, decât numai de Maghiari, la ce numai străinii fac excepțiune.

„Țigani înseamnă simpli religioși și limba care o vorbesc. Ear' încât privește limba ce e de a se însemna Țiganilor, aceea e de ales, care se apropie mai mult de dinșii”.

Eată dar' încă un modru de a spori numărul cetățenilor maghiari în patria noastră. Noi însă nu-i învidiăm de loc pe frații Maghiari pentru alegerea elementelor, cu cari voiesc să-și înmulțească neamul.

Închiderea graniței înspre Rusia. „Czas” dice, că guvernul rusesc a dispus închiderea graniței pentru persoanele și mărfurile, ce sosesc din Austro-Ungaria.

Ocuparea burselor la asilul Elena Doamna din București. Sub acest titlu am fost publicat în numărul nostru de Sămbătă seara, că numărul concurențelor la bursele din asil a fost peste 150, și că între aceste am vădut figurând și numele unei Românce din Sibiu, al d-soarei Azota Secula. Aceasta trebuie să o îndreptăm într'acolo, că dintre cele 150 concurențe 14 au dobândit burse și între aceste se află și d-soara Azota Secula.

Ț. Ducele Decazes, unul din cei mai puternici razimi ai Orleanistilor, a murit la Gironde în Francia. Dînsul a fost ministru al afacerilor străine mai mult timp și sub diferite guverne, până la întemeierea definitivă a republicei. La o eventuală reînțocare a Orleanistilor pe tronul Franciei, era ducele Decazes designat cu ocuparea portofoliului de externe.

Necrolog. Mihail Grigorievici, procurorul substitut prelungit tribunalul din Suceava, a repostat la Unter-Döbling, lângă Viena, în spitalul Rudolfiner. Vieța lui ca om — scrie „Revista Politică” din Suceava — ca prietin, fiu, frate, soț și tată a fost un model. Ca funcționar 'și-a câștigat simpatia și respectul tuturor; cu un cuvînt a fost exemplul tuturor și n'a avut decât prietini.

Nicolau Andreievici, protopresbiterul Caransebeșului, a repostat în 6/18 l. c. după lungi și grele suferințe. Înzmormîntarea fost Luni în 8/20 Septemvrie după ameați la 2 oare. — Fie-le țărîna ușoară!

Ex-principele Bulgariei Alexandru de Battenberg va primi din partea orașului Londra dreptul de cive onorar. Aceasta are să se întempe la proxima vizită ce o va face Principele capitalei engleze, și are să fie un semn de recunoștință pentru vitejia dovedită în războiul sîrbo-bulgar.

Cestiuni economice.

Checea-română, Septemvrie 1886.

Cum se prepară vinul roșu?

Prepararea vinului roșu se deosebesce de a celui alb; vom pertracta dar' ambele modalități separat.

a) Prepararea vinului roșu beut prelîngă friptură, prin urmare mai prețios.

Cine vrea să facă vin de acesta, va alege mai înainte fruntea din strugurii cei negri și va urma astfel: Din punct de vedere rațional privind strugurul cel negru, în el deosebim trei părți principale: Mieșul boabei ne dă materialul de vin; coaja partea delicată (aroma) și materia de colorare; cotorul (comina), care nu contribuie la dobîndirea vinului, fi dă vinului roșu o asprime neplăcută.

În casuri separate, când anume se cere, ca vinul roșu să aibă în sine și asprime, putem lăsa cotoarele strugurilor în cadă spre ferbere. Din contră, dacă voim să dobîndim vin prețios, gu-

stos și fin, trebuie să despoim boabele de pe cotor. Despoirea se face ori printr'un aparat de despoire, ori prin ciur spre acest scop făcut. Ciururile aceste le putem face prin ori-și-care „drotar”, dar' se cere, ca să fie din sîrmă (drot) galbenă. Forma acestora poate fi ori colțuroasă în chipul unei mese, dar' tot atât serviciu ne fac și ciururile de rînd folosite la cernerea plevei cu acel adaus, ca să fie din sîrmă galbenă. Ba cu aceste mai ușor lucrăm, deoarece-le le punem pe doi pari așezați preste cadă, când apoi prin frecare de ciur despoindu-se boabele, numai ele vor străbate în cadă.

Părinții nostri de demult — de regulă și astăzi — în cădi înalte 'și-au adunat vinul roșu, respective strugurii negri sdrobiți cu un pârșel, la capăt cu nise crengurele (numit, „ciumislău”) dimpreună cu coaja boabelor și cu cotoarele, (comina), ca astfel să primească culoare frumoasă. Cu privire la culoare 'și-au ajuns scopul, dar' tot atunci prin această manipulare adeseori au trebuit să sufere: că vinul a primit o asprime și acreală mai multă decât ce trebuia — sau cu alte cuvinte a devenit mai acru — oțetșat, când apoi prin această a pierdut mult din valoare și culoare, căci de multe-ori a devenit și amar.

Dacă voim să avem oțet, îl dobîndim ușor lăsînd cât mai mult aer să devină în atingere cu vinul mai bine numit mestecătură — aflătoare în fermentațiune; precănd dela vin îndată când s'a început fermentațiunea (ferberea) trebuie să excludem cât mai tare atingerea aerului.

Ear' ca să aibă vinul culoare perfectă, în acest cas nu trebuie să permitem, ca cojile boabelor să se înalte deasupra vinului, deoarece materia colorătoare numai atunci se va muia pe deplin, dacă aceste nefcetat vor fi sub must.

Scopul acesta îl putem ajunge foarte ușor și fără multe spese, dacă pe cada, în care ferbe vinul, vom pune un astupus astfel: ca pe acesta să-l putem așeza după draga voie mai sus ori mai jos, după-cum avem vin în cadă. Astupusul ori fundul de sub întrebare se face din scînduri groase în forma rotundă și în mărimea cădii, provădut cu mai multe găuri, în fine ca prin 4 leteți să se poată prin atari copii ori cuie întări de doagele cădii așa, încât prin fundul acesta să putem apesa comina în mustul așa de afund, după-cum se pretinde. Fiind comina astfel împedecată de a se ridica pe suprafața mustului, nu vine în atingere cu aerul, n'are ocaziune de a se înțetșă și a da vinului acreala nenaturală.

Voind a umple cada, mai înainte punem în ea partea cea mai groasă a mustului (cea cu comina) apoi aședăm fundul astupător, ear' mustul limpede îl turnăm pe deasupra.

Îndată după-ce s'a început fermentațiunea vinului (ferberea) lipim cu imală (tină) toate găurile și crepăturile fundului astupus provădendu-l pe un loc cu țeva (instrumentul) fermentațională. Prin acest instrument am dobândit toate acele condițiuni, care cu ocaziunea fermentațiunii se cer la dobîndirea unui vin roșu, bun, frumos și prețios. Vinul va fi frumos, pentru-că materia colorătoare din cojile boabelor s'a muia pe deplin; va fi și bun, pentru-că spiritul și părțile aromatice sub fermentațiune închisă, n'au putut aburi; în proporțiune va fi și dulce, pentru-că prin excluderea atingerii cu aerul și apăsarea cominei în vin, nu se poate desvolta acreala oțetșată. În fine despre aceea, că vinul astfel preparat va ave și o culoare și aromă plăcută, ne garantează împregiurarea, că am înlăturat cotoarele, de altă parte proba făcută în când în când după încetarea sgomotoasei fermentațiunii, pe calea slăvinei aședute la cadă pe la mijlocul ori în apropierea fundului. Dacă cu ocaziunea probei făcute prin gradul de zăhar Ballingian nu se mai arată zăhar, în acest cas putem fi convinși, că fermentațiunea s'a finit, și prin aceasta a încetat și cauza de a mai ține vinul și pe mai departe în cadă.

Ca vinul să treacă prin fermentațiunea sa naturală e neîncungiurat de lipsă un grad oarecare hotărît al căldurei, pe carea fermentațiunea spirtuoasă o pretinde neapărat. — Vinicultorii nostri de până acum chiar cauza aceasta principală a fermentațiunii a vinului au desconsiderat-o mai cu deosebire și mai tare. De aci pe viitor, nu numai că e recomandabil, ci neîncungiurat de lipsă: ca și vinicultorii români, întocmai ca alte popoare — înainte de a pune spiritul timpului — să se îngrijească a-și câștiga această recerînță în mod rațional și ieftin.

Acel grad al căldurei, pe carea vinul sub întregul decurs al fermentațiunii îl poftesce, după Reaumur este 11—14°.

În regiunile noastre — după cules — aerul nu mai dispune în continu de acest grad natural al căldurii, nici afară de pivnițe (podramuri) cu atât mai puțin în ele.

Căldura pivnițelor noastre în genere este cam de 8—10°, eară în lunile de iarnă barometrul afară de pivnițe ne arată un frig de 10—12°. Prin urmare vinurile noastre — manipulate după sistema de până acum, — nici în pivnițe, nici afară de ele nu-și află acel grad al căldurii, care se cere ca vinul să-și poată finii fermentațiunea sa pe deplin, și neînterupt.

Cred că vor fi mulți din vinicultorii nostri, care auzind aserțiunea aceasta — vor clătina din cap, fiindcă li se pare ca-și-cum am scide: că până aci bătrânii nostri n'ar fi fost sciind cum trebuie să manipuleze cu vinurile atunci; când vinurile dela Miniș-Maderat... prelîngă manipularea usuată de dinșii au ajuns la renume!!!

Dar' n'au scit! — din contră, în loc de a denega, o recunoascem și noi, însă cu acel adaus, că numai întru atîta, încât am avut lipsă înșine de dînsa.

Comerțu mare de vin noi Români în genere până acum n'am avut; vinurile noastre ori că le-am consumat numai noi, ori le-am vîndut la orașul cel mai deapropoe; apoi așa, și în stare

numai pe jumătate desvoltată — spre onoarea cultivatorului — a rămas în stare bună. Dară îndată-ce am spedit astfel de vin într'o depărtare mai mare — și l'am expus la schimbarea temperaturii — 'și-a perdut curățenia, — fața, bunătatea și în fine valoarea. Și de ce? pentru-că din lipsa căldurei recerute nu s'a putut pe deplin desvolta — n'a fert din destul; a rămas pe jumătate vin și jumătate must. Apoi în această stare devenind la o temperatură favorită pentru fermentațiune, — îndată 'și-a început continuarea lucrării de acolo, de unde a fost necesitat a o întrerumpe, și adevă: în starea sa de must, în carea a fost aruncat în pivnița cea cu 8—10° și în care temperatura nu 'și-a putut finii fermentațiunea.

Prin urmare vinicultorii, care nu numai pentru trebuința proprie cultivează vinul, ci voiesc să ajungă vinul seu și în piețele lumii, urmează modalitatea, care de fel nu cuprinde în sine vre-o nouă, ci numai aceea, pe care de mult o cultivează comercianții cei renumiți de vinuri și prin care 'și-au agonisit capitale enorme din cumpărarea cu prețuri bagatele a vinurilor de altcum bine calificate, dar' numai pe jumătate desvoltate. La aceste prin ajutorul căldurii măestrite exoperează continuarea fermentațiunii întrerupte, și ce se vede! prin această speculațiune seceră bogat acolo, unde bietul vinicultor român s'a ostenit fără folos. Speculatorilor de vinuri le va fi desigur în interes a face secret din această cauză precănd nouă, a căroa chemare este a lumina poporul român în toată privința și pe toate cărările ni-e datorința a vorbi în public și a arăta drumul practic și sigur, care povățuesce la ajungerea acestui scop.

Dar' despre aceasta în alt număr.

Suetoniu Petrovici.

Posta ultimă.

Budapesta, 20 Septemvrie n. De ieri până astăzi s'au îmbolnăvit de coleră 25 persoane, dintre care 4 au murit.

Berlin, 20 Septemvrie n. Sesiunea dietei imperiale s'a închis.

Paris, 20 Septemvrie n. După un comunicat al „Agenței Havas” în Madrid a isbucit o răscoală militară. O depeșă spune, că acea parte a unui regiment de cavalerie din Madrid, care a revoltat ieri, a voit să îndemne la răscoală și pe celelalte trupe, a fost însă atacat și împrăsciat. Preste noapte s'au întemplat în Madrid scene sgomotoase, strigându-se „Trăească Republica!”

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI”.

(De ieri.)

Budapesta, 20 Septemvrie n. În vorbirea ținută alegătorilor sei din Jászberény, contele Apponyi a declarat, că politica externă depănă acum, care ar amenința existența Ungariei și a monarhiei, trebuie ciuntată cu desăvîrșire. Asemenea deputatul Horváth a accentuat Apponyi menținerea independenței statelor balcanice.

Sofia, 20 Septemvrie n. Consulul rusesc a predat guvernului o notă, care cere, ca procesul în contra conjuratorilor să nu se pertracteze, până-ce nu se vor mailiniști spiritele. Consulul german a sprignit nota rusescă. Se poate, că guvernul va răspunde la acea notă în sens negativ. So-brania s'a închis. Alegerile pentru So-brania cea mare sînt fixate pe 11 Octomvrie n.

(De aji.)

Budapesta, 21 Septemvrie n. „Pester Lloyd” află din Viena, că cabinetul austriac ține la hotărîrea majorității dietei austriace în ceea-ce privește vama pe petroleu și că prin urmare a respins propozițiunile guvernului ungur.

Madrid, 21 Septemvrie n. Două escadroane de cavalerie și 120 infanteristi s'au resculat între strigăte de se „trăească Republica!” și au puscat asupra conducătorilor lor. Generalul Pavia a trimis în contra lor trupe, la ceea-ce resculau s'au retras. S'a proclamat starea de asediu. În fruntea insurgenților s'a pus șeful brigadei de Villacampa; insurgenții, căror s'au mai alăturat și vre-o câțiva țerani, s'au nisuit să organizeze un tren, pentru a pleca la Alcala, spre a revolta și garnisoana de acolo. După cele din urmă sciri, insurgenții s'au împrăsciat; generalul-brigader Valrade și colonelul de artilerie contele Mirasol au fost omorîți decătră insurgenți.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Aurel Popa.

Economie.**Piața cerealelor din Portul Brăila.**

Raportor Nicolai V. Perlea, Brăila.

Operațiile efectuate în 5 Septembrie 1886.

Vânzătorii	Cumpărătorii	felul	hectol.	greut. libru	prețul lei în aur
Haracopolo	Feitler	Porumb	1760	57 ¹ / ₂	6.30
Cambano	"	"	1150	60	6.85
Vamvuri	Nicolopolo	Grâu	1450	60 ¹ / ₄	11.50
C. Dimitriad	Feitler	"	3300	60	11.40
Bach	Mila	"	600	56	8.75
Th. Dimitriad	"	"	2000	59 ¹ / ₂	10.75
Emberico	G. Mendl	"	3150	58 ¹ / ₂	10.10
Dreifus	Zvetovici	"	1000	60 ¹ / ₄	12.10
"	Carandino	"	3500	61 ¹ / ₂	12.40
Gardeli	Fanciotti	"	3500	61 ¹ / ₂	12.40
"	Carnavali	"	2000	60 ¹ / ₄	11.90
"	Peirano	"	2300	58 ¹ / ₄	10.—
Vrioni	Schmierer	"	1670	58	9.85
Frischman	Petricioni	"	860	56	8.25
Soc. Com. Rom.	"	"	650	56 ¹ / ₄	8.85
Sasu	G. Mendl	Secară	1500	55 ¹ / ₂	6.50
"	"	"	800	55 ¹ / ₂	6.50
"	"	"	1130	54 ¹ / ₂	6.05
Marghiloman	"	"	4500	55 ¹ / ₂	6.70
Politi	"	"	1300	57 ¹ / ₂	7.10
Bach	"	"	2000	58 ¹ / ₄	7.20
"	"	"	2000	59 ¹ / ₄	7.70
Lombardo	"	"	1600	54	6.30
"	"	"	1600	53 ¹ / ₄	6.—
Chrisoveloni	Schmierer	"	2200	56	6.75
Vechslor	Pauli	Orz	700	46 ¹ / ₂	5.—
Sasu	L. Mendl	"	600	45 ¹ / ₄	4.50
R. Balan	"	"	1500	42	4.—

Târgul de rimători în Steinbruch. În 18 Sept. n. s'a notat: unguresci bătrâni gri — cr. până — cr. unguresci gri, tineri 43¹/₂ cr. până 44.— cr., de mijloc 44.— cr. până 44¹/₂ cr., ușori 45.— cr. până 46.— cr., marfă țărănească, grea — cr. până — cr., de mijloc 43.— cr. până 44.— cr., ușoară 44.— cr. până 45.— cr., românesci de Bakony, gri — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr., transito sârbesci

gri 41.— cr. până 42.— cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori 41.— cr. până 42.— cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpeniți la gară.

Cursul pieței din Sibiu

din 21 Septembrie st. n. 1886.

Hârtie-monetă română	Cump.	8.60	vând.	8.70
Lire turcesci	"	11.20	"	11.25
Imperiali	"	10.20	"	10.25
Ruble rusesci	"	1.20	"	1.21

Bursa de Budapesta

din 20 Septembrie st. n. 1886.

Rentă de aur ung.	6%	107.10
" " hârtie	5%	94.60
Împrumutul căilor ferate ung.	"	152.50
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	"	100.25
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	"	127.50
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	"	117.50
Bonuri rurale ung.	"	104.75
" " cu cl. de sortare	"	104.75
" " bănățene-timșene	"	108.75
" " cu cl. de sortare	"	104.50
" " transilvane	"	105.—
" " croato-slavone	"	104.50
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	"	99.75
Împrumut cu premiu ung.	"	120.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	"	126.—
Rentă de hârtie austriacă	"	84.50
" " argint austriacă	"	85.10
" " aur austriacă	"	118.70
Losurile austr. din 1860	"	140.—
Acțiunile băncii austro-ungare	"	863.—
" " de credit ung.	"	287.50
" " " austr.	"	278.30
Argintul	"	—
Serisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	"	101.50
Galbeni împărătesci	"	5.95
Napoleon-d'ori	"	9.98
Mărci 100 imp. germane	"	61.70
Londra 10 Livres sterlingi	"	126.—

Bursa de Viena

din 20 Septembrie st. n. 1886.

Renta de aur ung.	6%	106.85
" " hârtie	4%	94.40
" " hârtie	5%	152.50
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	"	100.—
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	"	128.25
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	"	117.75
Bonuri rurale ung.	"	104.85
" " cu cl. de sortare	"	104.90
" " bănățene-timșene	"	104.90
" " transilvane	"	104.75
" " croato-slavone	"	105.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	"	99.75
Împrumut cu premiu ung.	"	120.90
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	"	125.50
Rentă de hârtie austriacă	"	84.45
" " argint austriacă	"	85.33
Rentă de aur austriacă	"	118.50
Losuri austr. din 1860	"	140.40
Acțiunile băncii austro-ungare	"	862.—
" " de credit ung.	"	287.50
" " " austr.	"	277.90
Argintul	"	—
Galbeni împărătesci	"	5.97
Napoleon-d'ori	"	9.99
Mărci 100 imp. germane	"	61.60
Londra 10 Livres sterlingi	"	125.85

Bursa de București.

Cota oficială dela 18 Septembrie st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump.	97.—	vând.	97 ¹ / ₂
Rur. conv. (6%)	"	87 ¹ / ₂	"	—
Act. de asig. Dacia-Rom.	"	270.—	"	275.—
Banca națională a României	"	1020.—	"	1030.—
Împr. oraș. București	"	32.—	"	33.—
Act. de asig. Națională	"	—	"	—
Credit mob. rom.	"	—	"	—
Serisuri fonciare urbane (5%)	"	100 ¹ / ₂	"	101.—
Schim. 3 luni	"	25.13 ³ / ₄	"	—
Societ. const.	"	164.—	"	—
Aur	"	18.90	"	14.10

LOTERIE.

Tragerea din 18 Septembrie st. n.

Timișoara:	83	69	87	75	72.
Viena:	15	87	81	23	11.

Concurs.

[338] 2-3

Pentru ocuparea posturilor de învățători la școala conf. gr.-cat. din Ilva-mare se deschide concurs până la 26 Septembrie 1886 st. n.

I. În clasa de pe „Luncă“ cu sal. 200 fl., cuartir și lemne.

II. În clasa I-mă învățător-adj. cu 160 fl. salar.

Suplicanții au a-și așterne la acea senat cererile provădate cu documentele lipsă, până la termenul defipt.

Ilva-mare, în 12 Septembrie 1886

Senatul scol. gr.-cat.

Un tânăr Român, care a absolvit 4 clase gimnaziale cu bun succes, care voocece a îmbrățișa cariera de farmacist, se primesce ca elev (practicant). A se adresa la

I. Eitel, farmacist
Râmnic-Vâlcea (România).

[331] 3-3

Cancelaria Negruțiu

în Gherla — Sz.-Ujvár — (Transilvania)

deschide abonamente pe anul 1886 la:

„Amicul Familiei“. Diuar beletristic și enciclopedic-literar cu ilustrațiuni. Va eși în 1-a și 15-a și a luni în numeri câte de 2—3 coale; și va publica poesii, romanuri, romane, schițe, piese teatrale, studii sociale, articoli științifici, amănunte de instrucțiune și distracțiune ș. a. Prețul de abonament pe anul întreg e 4 fl.; pentru România 10 franci plătibili și în bilete de bancă și în timbre postale.

„Preotul Roman“. Diuar bisericesc, scolastic și literar. Va eși în broșuri lunare câte de 2³/₄—3¹/₄ coale; și va publica articoli din sfera tuturor științelor teologice și între acestea mulțime de predici pe Dumineci, sărbători și diverse ocazii, mai departe studii pedagogice-didactice și științifice-literare. Prețul de abonament pe anul întreg e 4 fl.; pentru România 10 franci plătibili și în bilete de bancă și în timbre postale.

Abonații primesc unele premii de valoare și-și pot procura cu prețuri foarte reduse toate opurile din edițiunea noastră.

Colectanții primesc gratis al patrulea exemplar.

Tot acolo au apărut și se află de vândare:

Biblioteca „Săteanului Român“. Cartea I, II, III, IV. cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul la toate patru 1 fl.; câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiunii din Fiume prin Vincențiu Nicoră, profesor gimnazial. Cu portretul M. S. Regina României. Prețul 15 cr.

Colectă de Recepte din economie, industrie, comerț și chemie, pentru economi, industriași și comercianți. Prețul 50 cr.

Apologie. Discuțiuni filologice și istorice maghiare privitoare la Români, invederate și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. Partea I. Paul Hunfalvy despre cronică lui Georgiu Gabr. Șincai. Prețul 30 cr.

Renascerea limbii românești în vorbire și scriere, invederată și apărută de Dr. Gregoriu Silași. Broșura I, II, III. Prețul broșurii I, II. câte 40 cr.; broșura III. 30 cr. Toate trei împreună costă 1 fl.

Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Români. De V. G. Borgovan. Prețul 15 cr.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini, cuprinde 103 poesii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Trandafiri și vioarele poesii populare culese și adnotate de Ioan Pop Reteganul. Un volum din 14 coale. Prețul 60 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragedie în 5 acte, după Euripide, tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Călindare pe anul 1887: — „Amicul Poporului“ cu 50 cr., „Noul călindar de casă“ cu 30 cr. și „Călindarul Calicului“ cu 36 cr. — adaus câte 5 cr. de porto postal.

[296] 18